

Dosarul nr. 3ra-870/18

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. V. Ciumac)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 312,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 312 împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Cooperativa de construcție a locuințelor nr.312 și a fost menținută hotărârea din 04 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 26 mai 2015 CCL nr. 312 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 15 iulie 2014, în adresa sa a parvenit citația seria D nr. 096661 din 14 iulie 2014, cu solicitarea de a prezenta documentele contabile perioadei de activitate 2010-2014 pentru efectuarea controlului fiscal prin metoda de verificare totală.

A menționat că, în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 17351 din 19 septembrie 2014, inspectorii Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Corina Luchian și Ion Voloh a fost inițiat controlul prin verificare totală pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2010 – 31 iulie 2014.

A susținut că, în cadrul controlului fiscal, a prezentat următoarele documente: rapoarte financiare, declarații și dări de seamă fiscale, cartea mare, registre

contabile, jurnale, ordine pentru toate conturile, extrase bancare, registru de salariu, fișe personale, note contabile, etc.

A afirmat că, în rezultatul controlului fiscal a fost întocmit actul de control nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014, conform căruia a fost constatată încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, lipsa parțială a evidenței contabile, fapt ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal.

A relevat că, la data de 10 octombrie 2014 a înaintat pârâtului dezacordul pe marginea actului de control enunțat, solicitând anularea acestuia pe motiv că, nu au fost stipulate expres care documente nu au fost prezentate și au dus la imposibilitatea efectuării controlului fiscal, însă pârâtul a respins motivele invocate în dezacord și a emis decizia nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă pentru încălcarea legislației fiscale în sumă de 50000 de lei pentru neasigurarea integrității documentelor de evidență contabilă – art. 257 alin. (5) din Codul fiscal.

A invocat că, la data de 21 noiembrie 2014 a înaintat contestația nr. 118 pe marginea deciziei enunțate, prin care a solicitat anularea acesteia, deoarece în perioada desfășurării controlului CCL nr. 312 a înlăturat încălcările depistate în actul de control, conformându-se prevederilor art. 43 alin. (6) din Legea contabilității.

A mai invocat că, pârâtul a examinat contestația enunțată și a constatat că, în rezultatul controlului fiscal efectuat la CCL nr. 312 de către Direcția control fiscal nu au fost respectate întocmai prevederile Codului fiscal, respectiv, este necesar efectuarea unui control repetat, fapt confirmat prin decizia nr. 227 din 12 decembrie 2014.

A declarat că, în rezultatul controlului fiscal repetat a fost întocmit actul de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și a fost emisă decizia nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015, prin care s-a stabilit că, încălcarea menționată în actul de control nr.1-659265 din 25 septembrie 2014 se confirmă și decizia nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 rămâne în vigoare și este obligatorie.

A menționat că, la data de 24 martie 2015 a înaintat contestația nr. 28 la decizia nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 și actul de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 pe motiv că, în actul de control repetat nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 iarăși nu a fost estimată suma impozitelor și taxelor prin metode și surse indirecte în conformitate cu prevederile art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, precum și nu au fost stipulate expres care documente nu au fost prezentate și au dus la imposibilitatea efectuării controlului fiscal.

A susținut că, pârâtul, prin decizia nr. 102 din 23 aprilie 2015, a respins contestația ca neîntemeiată și a menținut decizia nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015.

A considerat că, deciziile pârâtului nr. 102 din 23 aprilie 2015, nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 și actele de control nr.3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014 sunt acte administrative adoptate contrar prevederilor legislației în vigoare.

A solicitat anularea deciziilor pârâtului nr. 102 din 23 aprilie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015, nr.306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și a actelor de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014.

Ulterior, CCL nr. 312 a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, în care a indicat în calitate de pârât și pe Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și prin care a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015, a deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 102 din 23 aprilie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015, nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și a actelor de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014.

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău acțiunea depusă de către CCL nr. 312 a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 17 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către CCL nr. 312 și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 19 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către CCL nr. 312, a fost casată decizia instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către CCL nr. 312 și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 15 mai 2018 CCL nr. 312 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece au fost încălcate normele de drept procedural, care au dus la soluționarea greșită a cauzei, fiind apreciate arbitrar probele.

A menționat că, instanța de apel nu a lichidat încălcările indicate de către Curtea Supremă de Justiție din 19 octombrie 2016.

A afirmat că, la materialele dosarului nu au fost anexate și în ședința de judecată nu au fost examinate materiale, care să ateste conținutul operațiunilor imputate față de CCL nr. 312, care au servit temei de fapt pentru recunoașterea vinovăției și aplicarea sancțiunii fiscale contestate.

A susținut că, atât în actul de control nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014, cât și în decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 nu a fost constatat și menționat de către inspectorii fiscali la momentul efectuării controlului a pretinselor modificări de date în conturile contabile prin majorarea/micșorarea valorii activelor materiale în curs de execuție.

A relevat că, instanța de apel, la examinarea cauzei, a interpretat eronat art.216 alin. (6) din Codul fiscal.

A invocat că, în decizia nr. 125 din 26 iunie 2015 organul fiscal a menționat că, la înstrăinarea apartamentelor din str. Ceucari,5/1-5/7, contribuabilul a eliberat certificate pentru înregistrarea dreptului de proprietate la organul cadastral teritorial, însă instanța de apel a constatat că, la înstrăinarea apartamentelor din str.Ceucari,5/1-5/7, nu a eliberat certificate pentru înregistrarea dreptului de proprietate.

A mai invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor privind caracterul ilegal al deciziei nr. 227 din 12 decembrie 2014, prin care a fost suspendată executarea deciziei nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014, precum și asupra legalității deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015.

A declarat că, decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015 a fost emisă cu încălcarea termenului de examinare a contestației și în lipsa contribuabilului, necitat legal, fiind, astfel, încălcat art. 270 din Codul fiscal.

Prin referința depusă la data de 22 iunie 2018 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală a administrare fiscală mun. Chișinău a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 15 august 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, în perioada 22 septembrie - 25 septembrie 2014, inspectorii principali ai Secției control fiscal nr. 8 a DGCF nr. 2 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Corina Luchian și Ion Voloh au efectuat controlul fiscal la fața locului prin metoda verificării totale la CCL nr. 312 privind respectarea legislației fiscale pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2010 – 31 iulie 2014.

În urma controlului fiscal s-a constatat încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal prin lipsa parțială a evidenței contabile, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal, fiind întocmit actul de control nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014.

La data de 10 octombrie 2014 CCL nr. 312 a înaintat Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău dezacordul pe marginea actului de control enunțat, solicitând anularea acestuia.

La data de 24 octombrie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 1901/2/8 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312, prin care a aplicat CCL nr. 312 amendă pentru încălcarea legislației fiscale și a fost percepută în buget suma de 50000 de lei pentru neasigurarea integrității documentelor de evidență contabilă, conform prevederilor art. 257 alin.(5) din Codul fiscal.

De asemenea, s-a constatat că, la data de 21 noiembrie 2014 CCL nr. 312 a înaintat Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău contestația nr. 118 pe marginea deciziei enunțate, prin care a solicitat anularea acesteia.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 227 din 12 decembrie 2014 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a fost suspendată executarea deciziei nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 și a fost dispusă efectuarea unui control repetat la CCL nr. 312 sub aspectul verificării respectării prevederilor legislației în vigoare.

În perioada 02 februarie - 09 februarie 2015, inspectorul principal al Direcției contestații și control fiscal repetat al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Evghenia Rusu și inspectorul superior Secției control fiscal nr. 8 a DGCF nr. 2 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Ion Voloh au efectuat controlul fiscal repetat privind corectitudinea calculării și achitării impozitelor, taxelor și alte plăți pentru perioada fiscală 01 ianuarie 2010 – 31 iulie 2014 la CCL nr. 312.

În cadrul controlului fiscal repetat s-a confirmat constatarea stabilită în cadrul controlului precedent și, anume, încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal prin lipsa parțială a evidenței contabile, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului, fiind întocmit actul de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr.312 a fost menținută decizia nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

La data de 24 martie 2015 CCL nr. 312 a înaintat la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău contestația nr. 28 împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 102 din 23 aprilie 2015 a fost respinsă contestația ca neîntemeiată și a fost menținută decizia nr.306/2/8 din 27 februarie 2015, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

La data de 21 mai 2015 CCL nr. 312 a înaintat la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat contestația nr. 57, prin care a solicitat anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 102 din 23 aprilie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015, nr.306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare

a legislației comisă de către CCL nr. 312.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015 a fost considerată neîntemeiată contestația nr. 57 din 21 mai 2015 înaintată de către CCL nr. 312 și a fost obligată CCL nr. 312 să execute decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, CCL nr. 312 a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015, a deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 102 din 23 aprilie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015, nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și a actelor de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către CCL nr. 312, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2010, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal ca fiind emis contrar prevederilor legii, este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței și este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Din sensul normei legale enunțate rezultă că, orice act administrativ, pentru a fi considerat a fi unul legal, trebuie să fie emis cu respectarea condițiilor enunțate și, anume, să fie emis cu respectarea prevederilor legale, de către o autoritate publică competentă și conform procedurii stabilite, iar neîndeplinirea oricărei dintre aceste trei condiții indică la ilegalitatea actului administrativ emis. Or, autoritățile publice trebuie să depună o diligență maximă în aprecierea elementelor de fapt și de drept, care fundamentează emiterea actului administrativ în strictă conformitate cu procedural legal stabilită.

Conform art. 216 alin. (1), (2) și (13) din Codul fiscal, controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri când nu există condiții adecvate de lucru, controlul fiscal menționat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu

respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice și financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere care efectuează controlul.

Decizia de inițiere a controlului fiscal se echivalează cu delegația de control prevăzută de Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Conform art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, delegația de control va conține:

- a) numărul și data emiterii;
- b) date de identificare a organului de control emitent;
- c) trimitere la prevederile legale care, în mod expres, acordă organului respectiv atribuția de control în cazul pentru care se emite delegația;
- d) tipul controlului și temeiul inițierii lui (pentru controale inopinate se indică inclusiv prevederea aplicabilă de la art.19, iar pentru controalele planificate se indică numărul planului controalelor, data aprobării și locul publicării);
- e) date despre inspectorii (nume, prenume, funcția deținută);
- f) date despre persoana supusă controlului (denumirea/numele persoanei; codul fiscal; sediul/adresa subdiviziunii controlate și codul acesteia, după caz, alte date de contact);
- g) obiectul/obiectele care urmează a fi supuse controlului;
- h) scopul, metoda de control și aspectele ce urmează a fi verificate, trimitere expresă la lista de verificare aplicabilă și actul normativ prin care aceasta este aprobată;
- i) data începerii controlului și durata preconizată a acestuia.

Din materialele dosarului rezultă că, controlul fiscal a fost efectuat în perioada 22 septembrie-25 septembrie 2014 în baza deciziei privind inițierea controlului nr.17351 din 19 septembrie 2014, iar controlul fiscal repetat a fost efectuat în perioada 02 februarie-09 februarie 2015 în baza deciziei de inițiere a controlului nr.18528 din 31 ianuarie 2015, însă ambele decizii de inițiere a controlului enunțate lipsesc la actele cauzei, nefiind prezentate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun.Chișinău (Serviciul Fiscal de Stat). Or, conform art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, controlul fiscal a fost efectuat cu încălcarea procedurii prevăzute la art. 216 alin. (2) din Codul fiscal, ceea ce constituie temei de anulare a deciziilor contestate.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a anula deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr.1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a anula și actele de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014, întocmite de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

În acest context, instanța de recurs ține să menționeze că, actele de control nr.3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014 ale Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău sunt acte preparatorii și pot fi contestate doar împreună cu decizia de sancționare.

În speță, se reține că, actele preparatorii, care au stat la baza emiterii actelor administrative contestate, nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

Asupra unui act preparator care stă la baza unui act administrativ instanța se poate pronunța numai în situația în care se atacă acesta din urmă. Instanța de contencios administrativ, în temeiul art. 25 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, verificând legalitatea actului, este în drept din oficiu sau la cerere, să se pronunțe și asupra legalității actului preparatoriu.

Astfel, este eronată constatarea instanțelor judecătorești precum că, actele de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014 nu pot constitui obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, în condițiile când acestea sunt contestate odată cu deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312.

Cu referire la decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015 și decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 102 din 23 aprilie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015, instanța de recurs reține următoarele.

Conform art. 3 din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 14 alin. (1) din aceeași Lege, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va

solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Din normele de drept citate supra rezultă în mod cert că, răspunsul la cererea prealabilă adresată autorității publice în vederea contestării unui act administrativ emis nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ și nu este susceptibil a fi contestat pe calea contenciosului administrativ.

În așa fel, răspunsul unei autorități publice la o cerere prealabilă ce îi este adresată nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece acesta reflectă utilizarea căii extrajudiciare de soluționare a litigiului și nu produce prin sine efecte juridice față de persoana care a înaintat cererea, actul producător de efecte juridice asupra persoanei în cauză fiind anume actul administrativ principal, anularea căruia se pretinde.

Având în vedere cele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 125 din 26 iunie 2015 și decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 102 din 23 aprilie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ și, prin urmare, consideră necesar de a respinge pretenția recurentei cu privire la anularea deciziilor enunțate.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către CCL nr.312 împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative de admis parțial, cu anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și a actelor de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014, întocmite de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, iar în rest acțiunea de respins.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Cooperativa de construcție a locuințelor nr.312.

Se casează integral decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 04 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 312 împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative și se pronunță o hotărâre nouă, prin care:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 312 împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

Se anulează deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr.306/2/8 din 27 februarie 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și nr. 1901/2/8 din 24 octombrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către CCL nr. 312 și actele de control nr. 3-544555 din 09 februarie 2015 și nr. 1-659265 din 25 septembrie 2014, întocmite de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău.

În rest acțiunea se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Mariana Pitic